

[Thorndahl]

velstandsudvikling i de seneste 30 år. Resultatet er, at mange sommerhuse sagtens kan bebos en stor del af året. Ja, ofte hele året.»

Det var citatet fra lederen i Frederiksborg Amts Avis, som jeg fuldt ud på mit partis vegne kan tilslutte mig.

Så skal jeg slutte af med et citat fra Lolland-Falsters Folketidende den 27. november 1982 af borgmester Otto Jensen fra partiet venstre i Sydfalster kommune. Han sagde meget fornuftigt:

»Med den boligmangel, vi har mange steder, og i relation til samfundsøkonomien er det en flothed at have så mange gode sommerhuse stående tomme. Jeg synes absolut, det er en god idé at give folk lov til at bo i deres sommerhus hele året – vel at mærke, hvis sommerhuset er isoleret og kvalitetsmæssigt forberedt til en helårsbeboelse.«

Disse synspunkter deler vi fuldt ud.

Hahn (CD):

Jeg har ikke mange kommentarer at knytte til lovforslaget. Vi ser positivt på det og vil sikkert under udvalgsarbejdet stille nogle spørgsmål.

Vi ser med tilfredshed, at de mennesker, der bebos sommerhuse ulovligt i dag, får mulighed for at opnå en tilladelse til at kunne bo der lovligt. Vi er også tilfredse med, at nye ønsker om beboelse kan imødekommes, og at beslutning herom skal træffes af de respektive kommuner selv.

Vi er også tilfredse med det, som ministeren anfører om, at retten til lovlig helårsbeboelse i sommerhusene bortfalder, når den ikke har været udøvet i en periode på 3 år.

Man kan diskutere, hvor heldigt det kan være at bruge et sommerhus som helårsbeboelse – der er mange ting, man skal tænke på – men det må i det store og hele være overladt til kommunerne at træffe afgørelse herom. Der er jo forskellige servicefunktioner, og man må også tænke på, hvad der skal ske, hvis der indtræffer sygdom.

Mit parti vil se positivt på ministerens forslag i udvalget. Jeg må måske lige slutte med at sige, at vi er enige med ministeren i, at sommerhusudvalgets forslag i betænkningen har været for restriktivt. Efter det forslag, ministeren har fremsat, gives der visse muligheder for sommerhusejerne, og det kan vi bifalde.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan støtte, at vi ved hjælp af lovgivning søger at bevare sommerhusområdernes karakter af sommerhusområde. Det er både af hensyn til dem, der ejer disse sommerhuse og bruger dem til sommerhusformål, og det er af hensyn til de kommuner, de ligger i, af hensyn til planlægning af offentlig service og af vejnet osv.

Det foreliggende lovforslag beskæftiger sig med to problemer: dels problemet om den eksisterende ulovlige helårsbeboelse af sommerhuse, dels imødegåelse af fremtidig yderligere ulovlig helårsbeboelse.

Det første problem, den eksisterende ulovlige helårsbeboelse, løser man ved, at man på en måde afskaffer ulovligheden ved at lovliggøre den. Det er det, der er hovedsaget i lovforslaget. Men selv om det altid giver principielle problemer, vil vi i betragtning af karakteren ikke protestere imod, at den metode anvendes.

Derimod kan der nok være grund til at se på den måde, metoden anvendes på. Der er nogle planlægningsmæssige problemer. Der kan være tale om, at enkelte kommuner bryder ikke deres egen planlægning, for den er de selv herre over, men regionplanlægningen, og den skal også overholdes. Hvis det er tilfældet, kan det give anledning til betænkeligheder. Der kan, som hr. Hove Sørensen var inde på, blive tale om retssikkerhedsproblemer – skal kommunerne kunne vælge særlig fordelagtige skatteydere og sortere andre fra, som ville være ret ubehagelige? – og derfor tror jeg ikke, at folketinget kommer uden om at fastlægge nogle mere præcise kriterier for, hvorledes disse dispensationer skal gives.

Den anden del af lovforslaget drejer sig om forebyggelse af, at der fremtidig opstår yderligere ulovlig helårsbeboelse. Det er i lovforslaget forsøgt løst ved et bødesystem.

Vi tror ikke, at det vil virke i tilstrækkelig grad, og vi mener derfor, at man under udvalgsarbejdet må se nærmere på de overvejelser, som forskellige steder er gjort, om ved hjælp af folkeregistersystemet at prøve at klarlægge nogle anvarsforhold over for disse ulovlige helårsbeboelser, sådan at det i højere grad er fraflytningskommunen, som har det serviceansvar, det forsørgelsesansvar, eller hvad det nu kan være, det drejer sig om.